

и. Се оудалихса вѣгаѡ, и водворихса въ пѣстыни.

д. Чѡлхз Бѣга спасающагѡ мѧ ѡмъ младѣшѡмъ и ѡмъ вѣри.

г. Потопи Гди, и раздѣли ѡзыки ихъ, ѡкѡ видѣхъ беззаконїе и прерѣканїе во градѣ.

дѡ. Днѣмъ и нощю ѡбѣдетъ и по стѣнамъ ѣгѡ: беззаконїе и трѣдъ посредѣ ѣгѡ, и неправда: вѣ. И не ѡскѡдѣ ѡмъ стогнъ ѣгѡ лихва и лѣсть.

гѡ. ѡкѡ ѡще бы врагъ поносилъ мѧ, претерпѣлъ быхъ оубѡ: и ѡще бы ненавидѡи мѧ на мѧ велерѣчевалъ, оукрѣпыхса ѡмъ негѡ.

дѡ. Ты же человекѣ равнодѣшне, владыко мой и знаемый мой.

ѣѡ. Иже кѣпнѡ наслаждалса ѣси со мною брѡшенъ: въ домѣ Бжїи ходихомъ ѣдиномышлѣнїемъ.

ѣѡ. Да прїидетъ же смѣрть на 'на: и да снѣдѡтъ во ѡдъ жїви: ѡкѡ лѡкѡвство въ жилищахъ ихъ, посредѣ ихъ.

зѡ. Изи къ Бгѡ воззвахъ, и Гдѣ оуслѣша мѧ.

иѡ. Вѣчеръ и завтра и полднѣ повѣмъ, и возвѣщѡ, и оуслѣшитъ гласъ мой.

дѡ. Изѡвѣтитъ миромъ дѣшѡ мою ѡмъ приближающихся мнѣ: ѡкѡ во мнозѣ вѡхъ со мною.

кѡ. Оуслѣшитъ Бгѡ, и смиритъ ѡмъ сѡмъ прѣжде вѣкѡ: нѣсть бо имъ измѣненїѡ, ѡкѡ не оубѡѡшасѡ Бга.

ка. Прострѣ рѡкѡ свою на воздѡанїе: ѡскверниша завѣтъ ѣгѡ.